

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president.

Louis Benedik, treasurer.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"

"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenemši nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.SLABA TOLAŽBA, PA JE VNDARLE
TOLAŽBA...

Dne 20. julija je dospelo iz Berlina jako zanimivo poročilo.

Nas, ki smo v Ameriki ni čisto nič presenetilo, ker smo takih poročil in takih statistik že vajeni.

Pa je kljub temu značilno.

Tiče se namreč neke evropske dežele, in mi bomo poročilo objavili, ne da bi v njem deželo imenovali.

Takole je sporočil časnikarski poročevalec: —

Berlin, Nemčija, 20. julija. —

"Prohibicija se je popolnoma izjalovila v —

"Tega mnenja je tudi najuglednejši — list, ki je natančno preiskal učinke prohibicije po sedmih letih njenega uveljavljanja.

"Prebivalci ne popijejo več alkohola kot so ga popili prej, toda pijača ima dosti bolj grozne učinke na njihovo moralo.

"Narod, ki je bil znan vsepovsod, da zna najbolj ubogati postavbo, se je začel javno norčevati iz prohibicijske postavbe in iz drugih postav.

"Za prohibicijsko postavbo se nihče ne zmeni: niti moški, niti ženska, niti otrok. Vsi pijejo, brez izjeme, brez razlike.

"Ves ponos je šel k vrugu. V oltar so postavili h navščino in laž.

"Ljudstvo potroši strahovito dosti denarja. Plačuje ga buteljarjem in raznim drugim prekupevalcem.

"Prej je imela država silne dohodke od prodaje čistega alkohola. Sedaj pa mora potrošiti na milijone, skušajoč zaustaviti ali omejiti prodajo, katere pa ne bo nikdar zaustavila in nikdar omejila.

"Ob sedmi obletnici prohibicije naj bi ljudje po vsej deželi molili in se pokorili. Posebno naj bi pa molili in posebno naj bi se pokorili pristaši prohibicije.

"Ta narod je pa še vedno toliko zanikern, da se ne oče ali ne zna samega sebe sramovati. Kajti, če bi ga bilo količkaj sram, bi ne sprejemal in uveljavljal novih postav za še hujše zatiranje in omejevanje osebne svobode."

Tako se glasi poročilo.

Če bi ga razsoden človek nagloma in površno prečital, bi rekel, da ga je napisal kak pameten Amerikanec, da je dospelo iz Washingtona in da se tiče Združenih držav.

Pa ni tako. Dežela, ki jo omenja berlinski poročevalec v zgornjem poročilu, je Finska.

In tako kot je na Finskem in v Ameriki, je vsepovsod, kjer so skušali uveljaviti prohibicijo.

Zaenkrat ima večina ljudi o pijači svoje lastne nazore. Teh nazorov pa ni mogoče kar čez noč izpremeniti...

Vse pride počasi in polagoma. Tudi vzdržnost bo prišla, ko se bodo ljudje pijače naveličali.

Toda kot vse kaže, se je na bodo tako kmalu.

Posebno v Ameriki ne.

Petdesetletnica prvih bojev za svobodo.

V Beogradu so na svečan način proslavili petdesetletnico srbsko-turške vojne. V saborni cerkvi se je vršila služba božja, pri kateri je govoril patrijarh Dimitrije, sodobnik vojne, s katero se je pričela velika bojarba za svobodo in ujedinjenje. Negrepletna množica je priredila svečan obhod po Beogradu.

Čehoslovaški dom v Beogradu.

Na Vidov dan se je vršila v Beogradu prva slavnostna seja novo ustanovljene delniške družbe "Čehoslovaški dom v Beogradu", v katerem bo predvsem nastanjena čehoslovaška šola. Če pri prvem podpisovanju je bilo podpisanih za dom 75.000 Din. Dom se bo nahajal v bližini nove palače čehoslovaškega poslanstva, ki se pravkar gradi.

Dopisi.

Forest City, Pa.

Družini Anton Janežiča je dne 13. julija umrla za srčno boleznijo 14-letna hčerka Mary. — Dne 17. julija je nenadoma umrl Fr. Planinšek; šel je zjutraj zdrav na delo, takoj ko je prišel v rov, mu je pa postalo slabo in je umrl. — Doma je bil iz Velike Loke, star 44 let. Tukaj zapuščal ženo, šest otrok, 2-brata in sestro. Družina izrekamo iskreno sožalje.

Poročevalec.

Cleveland, Ohio.

Mi Clevelandčani smo lahko ponosni. Te dni smo imeli v svoji sredi kar dva škofa. Ljubljanski škof je odšel dne 19. julija, drugi bo pa še nekaj časa počakal. Priprave za sprejem so bile ogromne. — Ze vsaj govorjenja je bilo dosti — toda po pravici povem, da je bil sprejem jako pohleven. Iz oken na St. Clairu je viselo samo par zastav, dočim so bile postavljene zastave skoro pred vsako hišo. Cerkev in nekaj hiš nasproti je bilo okinčanih. Umevno je, da je tudi Grdina zastavo razobesil. Ljudje je bila polna cerkev, par sto jih je pa menda zunaj stalo. Dvomim, da se je sprejema udeležilo dva tisoč rojakov, kar je seveda zelo malo za tako naselbino kot je Cleveland.

Tudi v soboto popoldne bi bilo dosti boljše. Pred cerkvijo je bilo 12 zastav (nekatera društva imajo po dve) in ljudi tudi ni bilo več kot 2000. Dekoracij ni bilo več kot prvi dan, ker so na St. Clair Ave. izostale še tiste zastave, ki so bile prejnjani dan postavljene. Ko se je škof pripeljal, je bil menda malo več kot en blok (na Norwood cesti) poln ljudi. Pred cerkvijo jih je bilo toliko kot jih je pri povprečnem pogrebu. Imeli so postavljen radio, da bi tudi ljudje izven cerkve slišali pridigo. Pa se ni izplačalo. Sploh je bilo vse skupaj zelo klaverno.

Kdo bi si mislil, saj je vendar v Clevelandu dosti ljudi, ki posečajo cerkev.

Na pikniku fare sv. Vida, ki se je vršil pred štirinajstimi dnevi, jih je bilo baje kar 5000 in stržili so za \$15.000. To je dokaz, da ljudje radi podpirajo svojo cerkev, za škofo, iz inozemstva se pa ne navdušujejo posebno.

Ko je bila meseca maja tukaj konvencija, H. B. Z. je bilo sedem ali osem blokov v zastavah.

Včeraj je bila parada v Collinwoodu. Naši ljudje so se precej amerikanizirali in se ne brigajo dosti za starokrajške obiskovalce, pa naj bodo te ali one sorte.

Škofa je v četrtek pripeljal s postaje pogrebniški Zakrajšek; Grdina je tedaj vozil spremstvo. V soboto ga je pripeljal sam Rev. Ponikvar, ker se mu ni menda zdelo primerno, da bi ga vozili pogrebniški.

Škofa ne poznam osebno. Za sprejem, ki ga je bil deležen, mi čisto nič ne zavidam. V Clevelandu je dosti vernih rojakov, to da silno malo klerikalcev.

Pozdrav!

Naročnik.

Barberton, Ohio.

V Glasu Naroda sem čital te dni uredniški članek, ki se nanaša na veliko izpremembo razmer med našimi "katoliškimi" Slovenci v Clevelandu. Članek je popolnoma resničen in trpko ogledalo onih, katerih se tiče.

Tokrat, ko je dični gospod Grdina cerkev zabijal, sem to tudi jaz videl, in stvar se mi je že kot mladeniču studila. Videl sem tudi na lastne oči, kako so najeti pijanci rogovili in kamenjali župnišče in počenjali še marsikaj drugega, kar gotovo ni v čast njim, še manj pa sedanjim "voditeljem", takratnim povzročiteljem rabuke. Takrat je priobčil clevelandski lokalni slovenski list na glavni strani sliko župnika Hribarja in njegove kuharice, v najnesramnejši karikaturi. Sedaj pa je isti list najbolj katoliški, največji in najgorečnejši zagovornik svete vere in njenih predstavnikov! ... Ni treba, da je človek "brezverec" in "liberalec", da se čudom čudi in maje z glavo nad temi velikanskimi izpremembami. Dovolj je, da ima še trohico lastnih možgan, pa se mora neho-

te vprašati: — Kaj je s temi "voditelji" ki povzdigujejo danes v nebo to, kar so včeraj sramotili in opljuvali?! Kako naj ima slovenski delavec respekt in spoštovanje do ljudi, ki prodajajo svoj značaj za skledo leče? Kaj nas morda ti gospodje res smatrajo za tako zatelebane in zabite tepece, da ne vidimo teh njihovih opijih skokov? Sicer pa takih neznajčajnih švigašvarjev nobeni stranki ne zavidamo, pač pa je vsaka stranaka pomilovanja vredna, ki mora računati na pomoč takih karakterjev!

Svoječasno je bil tu zastopnik slovenskega frančiškanskega tiska iz Chicage. Dobil je več naročnikov, ker je tako ponižno molodval, da to že ni bila več ponižnost človeka, temveč uprav pasja. Mnogo naših ljudi mu je dalo naročnino, da se ga iznebe in odkrižajo. Nedavno sem govoril z nekaterimi rojaki, ki so se takrat naročili, in so mi rekli, da jim list še vedno prihaja, dasi ga niso plačali, drugi so ga pa celo odpovedali. Toda vse zastonj! List prihaja in bo menda hodil, dokler bo izhajal. Takih naročnikov ima lahko vsako podjetje par tisočev, če ima tiskarna dovolj virov in fondov, da list financira.

Pozdrav vsem čitateljem!

Naročnik.

S pota.

Ponekod v Minnesoti je padala te dni debela toča, in kakor poročajo listi, so nekje rojevali in je tehtala 3 funte. (?) Naveličani samskega stanu, so si nadeli zakonski jarem sedeči: John Potočnik s Frances Skufca; John Drešar in Mary Boje, ki sta oba tukaj rojena; Frank Vranick in Katarina Mustar, tu rojena, ter Tony Germ z Ano Držaj, tudi tukaj rojena. Vsi ti mladi poročenci so na Gilbert, Minn. — Matija Pogorelec.

Chicago, Ill.

V tej hudi vročini, ki nas tare zadnja dva tedna, si vsak želi malo razvedrila in zabave v prosti naravi pod košatim drevjem. Tako zabavo bo priredilo podporno društvo Zarja v nedeljo 25. julija v Willow Springs pri našem sobratu Vidmarju. Za lačne bomo imeli tri jance, za žejne pa californijsko kapljico. Za one, katere bodo pete srbele, bo skrbel Lacković Orkster, da ne bo noben zaspal.

Vabim vse Slovence in Slovence iz Chicage in Joliet, da se našega piknika udeležijo. Zabave bo dovolj za vse.

Obenem pa tudi vabim, da pristopite v Chicagi živeči Slovenci in Slovence v naše društvo Zarja. Društvo je samostojno ter se ne ozira ne na politiko ne na versko prepričanje. Mi bratski skrbimo vsi za enega, eden za vse.

Pozdrav vsemu članstvu!

Frances Laurich,

predsednica.

Butte, Mont.

Na list Glas Naroda sem že 26 let naročen ter mi najbolj ugaja. Tempotom obnavljam naročnino ter pri tej priliki tudi naznanjam svojim sorodnikom in prijateljem, da mi je umrla ljubljena soproga Marija. Rojena je bila leta 1882 ter je bila stara 44 let. Rojena je bila v vasi Sinji Vrh na Dolenskem. Tukaj zapuščala mene in tri nedoraste otroke, v stari domovini pa sestro, strica in šest sestričen.

Hvala vsem, ki so mi stali ob strani v urah žalosti in vsem, ki so se udeležili pogreba. Ker imam tu v Ameriki tri sestre, namreč Marijo Gamerc, Katarino Bajuk in Ano Travico, jim tem potom naznanjam žalostno novico. To obvestilo naj služi vsem prijateljem in sorodnikom, ker nimam časa, da bi vsem pisмено sporočil.

Pozdrav!

Marko Stanič,

1413 Gallatin Street, Butte, Mont.

Chicago, Ill.

Prosim, da mi odmerite malo prostora v vašem listu G. N., da opišem malo tukajšnje razmere. Z delom gre nekako srednje. Kdor ima delo, redno dela vsak dan. Zasluzki so različni kdor je učen

kakšnega rokodelstva, pa precej dobro služijo. Navadnega delavca pa zelo slabo plačajo. Kdor je brez dela, delo zelo težko dobi. Na prihranke v poletnem času ni v tej druginji niti za misliti. Prihrani se pa še precej po zimi, ko gremo ženske po tovarnah slammike šivat. Katera je hitra, lep denar zasluži.

Ker nimamo na naši severni strani mesta to poletje nobenih zabav in piknikov, je sklenil naš ženski klub "Bled", da priredi zgodnjo jesensko veselico, na katero je sedaj vabimo vse Slovence in Slovence iz Chicage in okolice in društva, da se naše veselice udeležijo v kar najbolj mogoče v obilnem številu. Ob priliki vam drage volje povrnemo.

In obenem prosim vsa društva v Chicagi, da ne prirejajo na ta dan zabav in veselice, ker s tem škodujejo sebi in nam. Veselica se bo vršila na 1764 Lorrabee St. v Koch Hall ob pol osmih zvečer dne 25. septembra.

Novice iz Slovenije.

Dr. Fran Jurtela.

Na Vidov dan je umrl v Ptuju odvetnik dr. Fr. Jurtela. Ž njim je legel v grob zaslužni narodni borec.

Dr. Fr. Jurtela se je rodil v Slov. Goricah. Po dokončanih srednješolskih študijah se je vpisal na graški univerzi kot jurist. Leta 1886 je prevzel odvetniško pisarno dr. Gregoriča v Ptuju.

Kot mlad advokat se je posvetil politiki, postal je narodni borec. V kritičnih časih ni klonil duhom. Njegova zasluga je, da so priborili Slovenci leta 1886 zmago v pujskem okrajnem zastopu. Po smrti profesorja Božidarja Rajčca je bil izvoljen istega leta v štajerski deželni zbor. V deželni zboru je ostal do leta 1909. Med tem časom je bil okrog 15 let namestnik deželnega glavarja.

Ves svoj čas svoje politične kariere je ostal dr. Fran Jurtela navelom, ki jih je propagiral, zvest. V težkih časih je zastopal vsikdar interese svojega naroda ter je tudi vedno dosegel, kar je bilo v njegovi moči.

Dr. Fran Jurtela se je udeležil tudi na narodno-gospodarskem polju. "Hranilno in posojilno društvo" v Ptuju je njegova kreacija. Zavod je omogočil stotinam slovenskih trgovcev od nemškega kapitala neodvisno ek-sistenco, na stotine slovenskih di-jakov ne bi bilo nikdar izšturiralo, da jih ni podpiralo "Hranilno in posojilno društvo" v Ptuju in dr. Jurtela iz lastnega žepa.

Naravno je, da je postal dr. Jurtela med Slovenci v Ptuju in okolici izredno popularna oseba ter da je zavzemal v vseh narodnih korporacijah častna mesta.

Po prevratu je žel za svoje rodoljubno delo idealno plačilo: Postal je gerent nemškejske pujske občine. Nemški nacionalci, zoper katere se je boril vse svoje življenje, so odigrali za vse dni.

Čela vrsta nesreč.

Dimnikarski pomočnik Celinšek Bogomir iz Maribora je šel ponoči 27. junija spat v seno na kozolcu na Levi pri Celju, pri čemer Iowa.

Za izvrstno postrežbo bo vse dobro preskrbljeno. S pozdravom in na veselo svilenje 25. septembra.

Članica kluba "Bled".

Chicago, Ill.

Čikaški Slovenci napredujemo v splošnem oziru, tako nekateri prodajajo hiše, drugi jih kupujejo. Pravkar je kupil hišo Mr. Ivanek na 22. cesti in So. Wood St., kjer ima svojo obrt. — V nedeljo dne 25. julija bomo imeli velik piknik, in sicer ga bo priredilo samostojno društvo Zarja, katere član sem tudi jaz. Piknik se bo vršil na farmi sobrata J. Widmarja v Willow Springs, prej lastnina John Sterzina. — Kot sem slišal, bodo na pikniku vse dobrote, tako za žejne kot za lačne. Pikel se bo tudi janjec na ražnju, kar ni med Slovenci nekaj tako vsakdanjega. Torej na svidenje dne 25. julija v Willow Springs! V prosti naravi bo za vse dovolj zabave!

Joseph Blish.

Peter Zgaga

Iz Clevelanda poročajo, da je bil sprejem, prirejen ljubljanskemu škofu Bonaventuri, precej žalosten.

Kjer so pogrebniški poleg, ne more biti posebno veselo.

Francoski kabinet je zopet padel. Vrednost francoskega franka se je zopet znižala. Francoska zakladnica je pred bankrotom.

Sedaj je na Nemcih vrsta, da se pomilovalno ali pa kar naglas zakrohotajo.

V Moskvi je umrl Deržinski, ki je bil skoro do svoje smrti načelnik boljševiške tajne službe Čeke. Pomoriti je dal na tisoč krivcev, osumljencev in nedolžnih. Kaj se hoče, živimo pač v dobi rekordov. Rekordi so pa vsakovrstni. Byrd ga je dosegel s poletom na severni tečaj. Dempsey ga je zaslužil s pretepom, Deržinski z umori.

Neki nemški časopis je objavil članek, v katerem je precej natančno dokazano, da je sedanji jugoslovanski kralj Aleksander že vnaprej vedel za atentat na avstrijskega prestolonaslednika Ferdinanda.

Jugoslovanski zunanji minister je proti članku odločno protestiral ter zahteval preklic. Članek je bil preklican. Toda to ni zadostovalo zunanjemu ministru. Zahteval je, naj nemška vlada član-karja ostro kaznuje.

Kako čudno se meri pravica v Jugoslaviji.

Gorje Nemen, pa naj stanuje v Jugoslaviji ali v Nemčiji, če kaj zine čez državo ali vlado.

Italijan ji pa lahko direktno škodo dela, pa se mu nič ne zgodi.

Včeraj je bila v New Yorku strašna vročina. Baje že petindvajset let ni bilo tako vročega 21. julija. Pet ljudi je vsled vročine umrlo. Žejo si hlade ljude z žganjem in sparjeno vodo.

Statistiki pravijo, da se je vršilo izza leta 1910 v Washingtonu pet sto preiskav, ki niso nikomur nič koristile in nikomur nič škodovali. Stroški teh preiskav so pa znašali poldrug milijon dolarjev.

V zvezi s tem bi se dalo napisati zanimiv članek o varčnosti.

Jugoslovanski kralj preživlja poletne mesece na Bledu v krasnem gradu Svobor.

Te dni je sprejel v avdienci Stjepana Radića ter se tri ure pogovarjal z njim.

Iz tega je razvidno, da tudi jugoslovanskemu kralju niso tla z rožicami posuta. Kajti tri ure poslušati in gledati Stjepana Radića, ni malenkost.

Prohibicijski urad je ustanovil posebno šolo za prohibicijske agente.

Po mojem mnenju je taka šola brezpotrebna.

Kaj naj se prohibicijski agent nauče v nji? Piti znajo že tako ali tako, denuncirati pa tudi. Druga goga jim pa v tej službi ni potreba.

Priseljeniški poslanec poroča, da so bili nekateri slovenski romarji zato zadržani na Ellis Islandu, ker sploh niso vedeli, po kaj gredo v Chicago in kaj je pravzaprav Evharistični kongres. Prirediteljem romanja bodo lahko večno hvaležni, ker so jih tako dobro poučili, da so zapravili svoje krvavo prislužene groše ter dospeli samo do ameriškega praga.

Prekomorska vožnja je trajala najmanj sedem dni. V jugoslovanski skupini je bilo tudi precej duhovnikov. Ali ni moglo temu ali čemu pasti v glavo, da bi zbral romarje krog sebe ter jim povedal, zakaj so se pravzaprav podali na dolgo pot.

Kako zaslužiti

brez truda \$5.

To je kaj enostavno. Naložite pri nas v s a k-teden na "SPECIAL INTEREST ACCOUNT" po 4% \$5.—. Obresti, ki se naberejo do poteka 52 tednov, znašajo nekoliko več kot \$5.—.

Poleg tega imate na strani \$260.— glav-nice, znesek, s katerim lahko računate v slučaju potrebe.

Frank Sakser State Bank

82 Cortlandt Street : : New York, N. Y.

Jugoslavija in Italija.

"Slovenec" piše: Naša slovenska javnost sledi s čudnimi in zelo mehanimi čustvi sprejetju netunskih konvencij v našem parlamentu. Zagotavlja se ji od različnih strani, zlasti od strani vlade same, da je pravilno tako, kot je, in že je prišlo na tapet celo vprašanje o trozvezi, v kateri naj bi bila poleg Jugoslavije še Italija. Priprani smo iz dna srca in vsi argumenti govore proti takemu nesmiselnemu in za slovenski narod usodnemu početju in barantanju.

Vedno znova je treba pibiti in si biti na jasnem, da med našo državo in Italijo ne more biti pravih prijateljskih stikov. Kar jih je, so le najpotrebnejše zveze praktičnega, predvsem gospodarskega značaja. A tudi o teh praktičnih, gospodarskih zvezah ne smemo iti preko določene meje, ki je ne smemo prekoračiti, ne da bi izgubili sebe in bistven del svojega narodnega telesa izdali ter ga prepustili nasilni roki italijanskega imperijalizma.

Nočemo dolžiti italijanske zunanje politike; že dana fakta, obstoječe prebivalstvo in gospodarske razmere silijo Italijo v zunanje politično ekspanzivnost. In kdo naj bi bil tukaj bolj prizadet kot mi Jugoslovani, italijanski neposredni sosedje, naša država, ki nudi toliko možnosti in gospodarskih priložnosti, ki se jih Italija mora okleniti, če hoče dobiti prostora za svoje neštivilno prebivalstvo.

Po statistikah o razvoju prebivalstva v povojnih letih izkazuje Italija v zadnjih letih precejšnji prirastek, ki znaša skoraj dva milijona. Pametna zdravstvena politika je tudi umrljivost zmanjšala, tako da izkazuje v raskohigijenskem in evgeničnem pogledu Italija lepe uspehe. A kam naj gredo vsi ti nadštevilni prebivalci? V Ameriko ne, v Tripolitanijo in druge kolonije ne; zakaj ne bi razširili svojega ozemlja in idloži del svojega plemena na iztok?

Na naše slovensko Primorje je treba gledati tudi s tega vidika, z vidika nacionalnega razširjenja in preseljevanja. Italijansko ozemlje je postalo premajhno za italijanski narod; zato si je priključil kos zemlje na vzhodu, ki jo bo prepolnil s svojim življem. Ne bo samo poitalijančil naših bratov, ne, svoje ljudi je spravil na primorsko zemljo naše ljudi izpodriva; in ali ne utirajo laški ekspanzivnosti pot vsi oni Primorci, ki so prostovoljno ali tudi prisiljeno zapustili primorsko zemljo in se naselili v naši državi? — Res, to je slika o dejanskem stanju: naša nacionalna meja se premika od zahoda proti vzhodu, in ne premika se naravnim potom — premika se političnim potom. Zunanja politična meja med našo državo in Italijo more nacionalno mejo le poslabšati.

Toliko o stališču napram Italiji in v splošnem. Kaj pa pomenijo sedanje prijateljske zveze med Italijo drugega kot prostovoljno ali izsiljeno pospeševanje in nadaljevanje italijanske ekspanzivnosti. Odlični nemški vseučiliški profesor, strokovnjak v socialno-političnih in zunanje političnih vprašanjih, ki je nedavno sam bil v naši državi, se je čudil, kako morejo naši stiki z Italijo iti preko določene meje potrebnih trgovinskih konvencij. Italija ima po njegovem prepričanju ogromno interese na naši državi. Občeznato je, kako se Italijani naseljujejo po Grškem in ob Egejskem morju; nepreštene trgovine so se naselili po vseh južnovzhodnih trgovskih lukah. V naši državi, zlasti v Bosni, imajo Italijani dobri del lesne trgovine in izvoza sliv. Vška, katerakoli konvencija, ki dopušča priseljevanje v našo zemljo, mora biti usodna za nas. Dotični profesor je konstatiral, da spada naša država med redke države povojne Evrope, ki ima ogromne, še neizrabljene gospodarske možnosti in prilike za kulturni in civilizacijski napredek. Zlasti za našo industrijo velja to. Že gospodarski razlogi govore torej proti vsakemu pretiranemu zblizjevanju z I-

talijo. Poleg vsega tega pa morajo govoriti proti še nacionalni ozirni, naša nacionalna zavest in potreba po čim največji neodvisnosti naše države.

Vsakdo, ki je zasledoval povojni zunanje politični položaj Evrope, mora izpredvideti, da je obstoj naše države v velikem obsegu odvisen od tega, kako se bo posrečilo naši državi, ki je najmočnejša na jugozapadu Evrope, stvoriti balkansko konfederacijo kot močan protiutek proti Italiji. Združiti se imamo vsi, naša hrvaščina, Romunija, Grška, Bolgarija, morda celo Madžarska. — Združiti se imamo ne toliko radi sovražnih intencij proti Italiji, — pač pa zato, da bomo gospodarsko in diplomatsko dovolj močni, da varujemo svoje interese predvsem pred pretiranimi in nasilnimi zahtevami Italije. Od take zveze bi imeli tudi in predvsem pričakovati, da bi glede reškega in primorskega vprašanja dosegla kako izpremembo in izboljšanje. Očitno pa je, da si naša dosedanja zunanja politika, kolikor sanja o trozvezi Romunije, naše države in Italije, še zdaleko ni na jasnem kaj hoče. Zveza balkanskih držav z Italijo, to je za sedanje razmere politični absurd. Pač pa ni absurd zveza balkanskih držav v protiteži Italiji. Nič se nam torej ni treba čuditi, če naši najodličnejši poznavalci zunanje političnega položaja govore in argumentirajo proti nettunskim konvencijam. Kajti v svesti so si, da vsak še tako majhen korak popuščanja ruši na bistvu našega nacionalnega obstoja.

ZDRAVNIK PERZIJSKEGA

ŠAHA

Londonski listi poročajo, da je bil imenovan v Londonu bivajoči angleško-ruski zdravnik dr. Sergej White-Malakov za osebnega zdravnika sedanjega perzijskega šaha Rize kana. Malakova je obvestilo o imenovanju londonjsko perzijsko poslanstvo, ki mu je takoj izplačalo ogromno vsoto na račun potnih stroškov. Zanimivo je, kako je prišlo do tega imenovanja.

Dr. White-Malakov je, kakor pove že ime, napol Rus, napol Anglež. Njegov oče je bil ruski apotekar, njegova mati, rojena White pa angleška guvernanta v Rusiji. Po močevi smrti se je vrnila v Anglijo. Sin je študiral v Londonu in Moskvi. Po končanih študijah je postal angleški vojaški zdravnik. Med svetovno vojno je bil poslan v Rusijo, kjer je primanjkovalo dobrih zdravnikov. V Rusiji se je seznanil s sedanjim perzijskim šahom, ki je živel v mladosti zelo skromno. Riza kan je bil pred vojno pristaš perzijskih revolucionarjev in je, ko so mu postala tla prevročna, pobegnil v Rusijo in se udeležil svetovne vojne kot ruski kozak. Po vojni se je vrnil v Perzijo, kjer je začel kmalu igrati veliko politično vlogo in zaključil svoje izredno karijero s tem, da je postal perzijski kralj. Njegovo kronanje so posneli tudi filmski operatorji in zdaj gre ta film po vsem svetu.

Film so predvajali nedavno tudi v Londonu. Med gledalci je bil slučajno tudi siromasni rusko-angleški zdravnik dr. White-Malakov, ki je pobegnil iz boljševiške Rusije v Anglijo, kjer pa ni mogel priti do zaslužka. Ves zaljubljen je spoznal v perzijskem šahu svojega bivšega pacienta in znanca iz ruske armade. Spomnil se je, da je opetovano sedel za isto mizo z ruskim kozakom, ki je bil po krvi Perzijanec. Nekoč mu je rešil celo življenje. In ta kozak je zdaj perzijski šah. Dr. Malakov mu je kot svojemu drugu pismeno čestital in dobil kot odgovor po par tednih povabilo, naj postane hišni zdravnik novega kralja. Doktor je seveda vabilo brez obotavljanja in z veseljem sprejel in že čez par dni odpotoval v Teheran, kjer mu ne bo treba skrbeti za vsakdanji kruh.

ADVERTISE in GLAS NARODA

Junaki severnega tečaja.

Kdor je bil kdaj v polarnih krajih in si ogledal monotonno dekočajo večnega ledu, se ne bo čudil, da so mnogi raziskovalci vedno znova tako hrepeneli po severnem tečaju. Severni tečaj je bil že odnekad tisti neznani del naše zemlje, kjer so se hoteli najpogumnejši raziskovalci spoprijeti z naravnimi elementi in dokazati svojo premoč v borbi z elementarnimi silami.

Zato ni čuda, da je imel mladi švedski inženir Andre mnogo navedenih pristašev, ko je pred tridesetimi leti prvič nastopil s svojo ekspedicijo na severni tečaj. — Zbral je \$35.000 za financiranje te ekspedicije. Andre se je napotil na Špičbergo z največjim optimizmom. Na VI. mednarodnem geografskem kongresu je izjavil, da ga sicer vsi smatrajo že za mrtvega človeka, da se pa bo kljub temu povrnil. V juliju leta 1896 je bilo za odhod vse pripravljeno, toda veter je bil ves čas, dokler traja polarni dan, skrajno neugoden, in tako je Andre odšel z rakoplovom z dvema tovarišema šele 11. novembra 1897. Ob lepem vremenu si upajo pluti ob zapadni obali Špičberga proti Danskim otokom celo navadni turistijski parniki. Blizu obale v Vighavnu stopi zapuščen Andrejeva hišica, kraj nje pa zarjaveli ostanki hangarja in strojev za izdelavo vodika. Na eni strani je morje, na drugi grebeni nizkega pogorja in vse to vpliva na človeka zelo mučno.

Tu so poginili trije možje. ki so dolge mesece čakali in upali, da se bo vreme obrnilo na boljše in da jim bo vsaj povratek omogočen. O ponesrečeni Andrejevi ekspediciji je svet sploh zelo malo vedel. Šele pred petnajstimi leti so našli ribiči na zapadni obali Špičberga slučajno ostanke Andrejevega balona, in tako se je javost znova spomnila nesrečnega vrtičnika. Zdj ve zanj samo še zgodovina.

Nič manj tragična ni bila usoda polarnega raziskovalca Wellmanna, ki je poskusil dvanaest let pozneje na istem kraju startati in tudi z letalom poleteti na severni tečaj. Tri leta je organizira-

svojo ekspedicijo, ki so jo ameriški listi bogato financirali in ki je vzbudila pozornost vsega sveta. Wellmann pa je preletel komaj 50 kilometrov, nato pa se je s svojimi pristaši vrnil in razočaral ves svet. Zanimanje za severni tečaj se je poleglo. Wellmann je dve leti napenjal vse sile, da obnovi drugo ekspedicijo, toda njegov trud je bil zaman. Čez dve leti je odpotoval z Vighavna kot človek, čigar usoda je bila dovolj tragična, da bi se ubranil kritike.

Prvi Amundsenov poizkus, doseči z letalom severni tečaj, spominja v marsičem na Wellmanna. Dve leti je Norvežan preživel v Ameriki, kjer je preizkušal tretje letalo, ki se je pa pri drugem izvidnem poletu z ladje pri spuščanju razbilo. Dva aeroplana sta se mu žabzila že poprej. Ameriški in norveški listi so priobčevali obširne članke o predstoječem poletu na severni tečaj in ves svet je napeto pričakovalo, kdaj se Amundsen odloči, toda vse nade so bile zaman. Šele 21. maja 1924 je startal z dvema aeroplanoma v Kingsbayu. O tem poletu je pisal Amundsen sledeče:

— V tistem svečanem trenutku sem čutil samo globoko hvalečnost in občudovanje drznega pilota, ki se je tako spretno dvignil v zrak. Bil sem hvalečen svojim tovarišem, ki so tako junaško tvegali svoje glave. S tem poletom je bil končno opran madež z mojega imena. Ves vet se mi je natišem smejal, češ, da vedno govorim in pišem, nabiram denar za ekspedicijo, rezultata pa ni nobenega. — Tudi če bi se bili takrat vsi ponesrečili, ali če bi bili obtičali v ledeni pustini, bi mi ne bilo žal, ker bi vsaj zavezal ljudem zlobne jezike.

Ta ekspedicija ni dosegla severnega tečaja, vendar pa ostane trajno zapisana v zgodovini polarnih ekspedicij, ker je dokazala, da je polet na severni tečaj mogoč. Vzpodbudila je tudi Američana Byrda k njegovemu letošnjem poletu, pri katerem je kot prvi dosegel severni tečaj. Par dni za njim je naposled tudi Amundsen dosegel svoj življenski cilj, da je spustil norveško zastavo na severni tečaj.

Originalna sleparija.

Ves Pariz zadnje čase govori o nenavadno prefrigrani, naravnost ženjalni slepariji, ki jo je izvršil neki Američan v prestolici Francije.

Pri znanem in bogatem pariškem draguljarju Armandu Leberru se je pred približno tremi meseci pojavil eleganten človek, ki se je izdal za Henryja Mortona, bankirja iz Washingtona. — Tujee je napravil vsi distingviranega, vendar nekoliko ekscen-tričnega človeka. Ko je stopil v trgovino, je pozval draguljarja, naj mu pokaže najlepšo kravatno iglo, ki jo ima na razpolago, pa naj velja tudi stotisoč dolarjev.

Draguljar je bil sprva nezaupljiv in namignil je zadržujočemu policijskemu agentu, ki stoji vedno v njegovi trgovini — ro-parski napadi so v Parizu na dnev-nem redu — naj pazi na tuja. — Vzel je iz tresorja dve krasni kravatni glij in jih pokazal tujeu. — Morton ni dolgo pomišljal. Vzel je eno izmed njih in vprašal za ceno. Draguljar se je nasmešnil in pripomnil, da je to najdražja kravatna igla, kar jih pozna, obenem da je to najlepši eksemplar in da velja 120.000 dolarjev. Ta cena pa ni imela nikakega vpliva na tuja. — Mirno je segel v žep ter nato draguljarju izročil ček, glaseč se na 120.000 dolarjev. Draguljar je nekako sumljivo ogledoval ček, zakaj s čeki ni bil vajen trgovati. To je opazil tudi tujee. Še predno ga je draguljar zavrnil, je lakonično pripomnil: — Zdi se mi, da sumite, da vam Lyonska kreditna banka tega čeka ne izplača. Vi-dim, da me smatrate za nekakega pustolovca. Imate prav. Zato vam pustim ček in iglo, tu, da bo ste videli, da imate opravka s poštenjakom. — Draguljar je sramu nekoliko zarjel, mislil pa si je: — boljše je, da imam vrabca v roki,

nego goloba na strehi, in obdržal je ček in iglo.

Vso noč je nemirno spal. Drugo jutro je poslal svojega knjigovodjo v banko, da mu izplača ček. — Banka je brez nadaljnjega čeka realizirala. Opoldne se je nato Amerikaneec zopet javil ter zahteval vsoto iglo. Draguljar se je hitel opravičevati, toda tujee ga ni poslušal. Odšel je iz trgovine, sedel v avto ter se naglo dpeljal. Zadeva je bila končana. Amerikaneec je imel krasno iglo, draguljar pa čedno vsotico 120.000 dolarjev.

Minili so trije meseci. Nekega dne je stopil v trgovino našega draguljarja zopet neki tujee. Trgovce je v njem takoj spoznal Amerikaneec, ki je kupil pri njem iglo za 120.000 dolarjev. Amerikaneec je nato pripovedoval zlatarju, da mu je strašno žal, ker je kupil iglo, češ, da mu njegova žena radi tega ne da miru. Čim je videla dragoceni kamen, je bila takoj mnenja, da bi bili to krasni uhanj, če bi imela briljantu par. — Obljubil ji je, da ji nabavi sličen nakit, vendar ga ni mogel iztakniti niti v New Yorku niti v Washingtonu. Zato upa, da bo našel sličen eksemplar krasnega briljanta v Parizu. Sicer je bil draguljar mnenja, da bo to malo težko, toda tujee ga je pomiril, da sme plačati za nakit tudi do 220 tisoč dolarjev. Trgovce se je nasmešnil zadovoljno, zakaj v duhu si je že predložil sijajno kupčijo, ki ga čaka. Odšel je v "dijamantni" klub ter točno opisal nakit, ki ga želi. Nekaj dni pozneje mu je neki agent javil, da je našel iglo, ki popolnoma sliči njegovemu opisu, ki pa je last nekega juve-lirja iz Amsterdama in ki stane 240.000 dolarjev. Igla je bila na las podobna temu nakitu. Draguljar se je dolgo časa pogajal z agentom, končno pa sta kupčijo le-

SMRT LEPE IGRALKE

Poročali smo že o samomoru znane lepe pariške gledališke igralke Regine Flore — kakšno je njeno pravo prozaično ime — tudi po smrti ne ve nihče. Potovala je v London in si v neki gledališki pisarni pognala kroglo v sree. Tako je naposled odšla na oni svet, kamor je skušala poprej že dvakrat prostovoljno pobegniti. Pri obeh poskusih samomorih so jo pravočasno rešili. Pred leti se je hotela zastrupiti s morfi-jem, predlanskim je skočila v Seino, nedavno pa je odšla v večnost po kateri je že več let tako hrepel-nela.

Noč pred smrtjo je preživala v londonskem gledališču, kamor je šla baje prosit, da bi jo angažirali. Ker ni bila angažirana, se je v obup ustrčila. Tako so govorili v pariški družbi. Toda publicist Michael George je izdal tajnost. Pred odhodom v London ga je Regina Flora povabila, naj potuje z njo. — Ne bo ti žal, — mu je pri-govarjala. — Preskrbim ti sijajno poročevalsko službo. — Regina Flora je bila bogata in kljub svojim uspehom na odru ni bila pre-zetna. Vsa njena strast je bila v ljubezni. Ljubiti je znala strastno in ljubezen jo je pogubila. Pred-lanskim se je hotela utopiti. Za-ljubila se je v nekega igralca; s katerim je večkrat nastopala. Do-tični igralec pa je bil žal oženjen. Flora ni dolgo razmišljala. Pois-kala je njegovo ženo in ji prizna-la da ljubi njenega moža, da ji ga mora prepustiti, ker je bogata, ker ima v draguljih ogromno pre-moženje. Pripravljena je bila dati igralčevi ženi vse, samo da ji odstopi moža. Ker je imela žena raje moža kakor bogastvo, in je tudi mož ni hotel zapustiti, čeprav je bila Flora mlajša, lepša, bolj bogata in bolj slavna, je šla Flora v vodo.

Pri sedanjem posrečenem samomoru je šlo za nekega zagonetnega angleškega častnika. Ta zadnji igralnik ljubček je bil tako srečen, da je izpil vse, kar je še ostalo v njeni čaši opojnosti. — Vse, kar ve Pariz o tej strastni ženski, priča, da jo je smrt že davno vabila v svoje naročje. Hrepenela je po večnosti ne radi tega ali onega nezvestega ljubčka, tem-več zato, ker jo je smrt kot taka mamila. Umrla je po tretjem posku-senem samomoru v starosti 32 let. Njen samomor je vzbudil v pariški družbi splošno senzacijo.

ŠOFER IN DEKLETA

Pred sodiščem v Oslu se je vršila te dni zanimiva razprava proti nekemu šoferju, ki je zavezil na ravni cesti v jarek. Njegov avtomobil se je med naglo vožnjo prevrnil ter padel v globok jarek, kjer se je polomil. Šofer in mlada dama, ki je najela avto, k sreči nista bila poškodovana. Ker pa je šofer s svojo neprevideznostjo zakrivil prestopke, so ga citirali pred sodišče.

— Kako je mogoče, — ga je vprašal sodnik, — da se je avto prevrnil v jarek? Ali ste bili pijani? — Obtoženec je odločno zanimal. — Ne razumem, — je nadaljeval sodnik, — pijani niste bili, cesta je ravna, vaša glava je bila v redu in motor je funkcioniral brezhibno. Kdo je torej zakrivil nesrečo? — Obtoženec je nekaj časa molčal, naposled pa izjavil, da je sedela poleg njega gospodična X., ki jo je hotel poljubiti. Z leve roko jo je objel in se nag-nil k njenemu licu. Ta uvod je bil sicer zelo kratek, vendar je pa zadostoval, da je šofer pozabil, kaj je njegova glavna dolžnost.

Sodnik ni mogel sankcionirati poljubov med vožnjo, zato je šofer izgubil za tri mesece licenco.

sklenila. Draguljar je plačal zahtevano vsoto. Vesel je odhitel še isti dan v hotel, da bi poiskal Amerikaneec, izvedel pa je, da je do-zdevni Morton že odpotoval. Še-le sedaj je naivni draguljar uvi-del, da je nasledel prebrisaneu sleparju. Kupil je nazaj lastno iglo in jo plačal še enkrat dražje. Sedaj iščejo navihaneu Ameri-kanca vse svetovne policije. Zdi se pa, da ga ne bodo našle.

Novice iz Jugoslavije

Po 12 letih se je vrnil iz ruskega ujetništva.

Rada Ičin iz Starega Sivaca v Bački, ki je bil, decembra 1914 ujet na ruski fronti in je živel 12 let večinoma v odeški guberniji, se je tamkaj poročil in pripe-ljal na povratku v domovino preko Maribora soprogo in četrto deee. Iz ujetništva mu je največ pripomogel poljski konzulat v Odesi, ki mu je preskrbel od doma dokumente, Ičin se vrača k svojim starišem v Bačko.

Steki pes ogrizel 11 oseb.

V ogulinskem okraju je pasja steklina zelo razširjena. Tekom zadnjih 14 dni se je prijavilo 11 oseb, katere je ogrizel pes, ki ga doslej še niso vlovili in pokon-čali. Ogrizene osebe se zdravijo v Pastu-jevem oddelku epidemio-loškega zavoda v Zagrebu.

Vlak v tunelu skočil s tira.

Osební vlak je v dolgem tunelu pri Gomirju na progi Sušak-Zagreb skočil s tira. Iztrilo se je devet vagonov. Vlak je bil takoj ustavljen. Med potniki je nastala velika panika, ki pa se je kmalu pomirila, ko se je ugotovilo, da nezgoda ni zahtevala človeških žrtvev.

Vzrok nezgode se ni mogel do-gnati. Promet je bil proti večeru zopet upostavljen.

Samomor gardnega poročnika.

V sarajevskem hotelu 'Evropa' si je gardni poročnik Popović prerazal najprej žile na levi roki, potem pa si je pogol kroglo v glavo, drugo pa v sree. Smrt je nastopila takoj. Zapustil je devet pisem: po eno za sarajevsko po-litajsko direkcijo, komando mesta in njegov vojaški oddelek; osta-lih šest pisem je naslovljenih v Beograd. — Vzrok samomora ni znan.

ROJAKI: —

Tekom letošnjega leta prirejenih izletov se je vdeležila velika skupina naših rojakov, kateri so bili popolnoma zado-voljni bodisi s kabinami, hrano, postrežbo in pozornostjo, ka-tere so bili deležni med vožnjo. Kot dokaz splošnega zado-voljstva nam prihajajo dnevno vprašanja, ako namerava naš potniški oddelek prirediti to leto še kak skupni izlet. Da vstrežemo našim rojakom, smo se odločili prirediti

JESENSKI (tretji) SKUPNI IZLET

s parnikom

"PARIS"

KI ODPLUJE IZ NEW YORKA,

dne 11. septembra, t. l.

V to svrhu imamo rezerviran poseben oddelek III. razre-da v sredini parnika, najboljše kabine z 2., 4. in 6. posteljami.

Rojaki, nudi se Vam prilika, da obiščete stari kraj v spremstvu našega izkušenega uradnika, ki Vam bo omogočil brezskrbno potovanje v domovino, da obiščete, stariše, sopro-ge, otroke in sorodnike, ki Vas morda že leta in leta željno pričakujejo.

Kdor se namerava vdeležiti tega izleta, naj nam takoj na-znani in pošlje tudi aro, da mu določimo prostor na parniku. Čimpreje se kdo zgasi, tem boljše kabino bo imel na razpolo-gu. Za vsakovrstne informacije in pojasnila stoji vsem roja-kom na razpolago naš potniški oddelek.

FRANK SAKSER STATE BANK

Potniški oddelek.

82 Cortlandt Street : New York, N. Y.

ZASTAVE

SVILENE AMERIŠKE, SLOVENSKE IN HRVAŠKE
REGALJE, PREKORANICE, TRO-BOJNICE, ZNAKE, UNIFORME ITD

Sigurno 25% ceneje kot drugod.

VICTOR NAVINEK

331 GREEVE ST. CONEMAUGH, PA.

Pozor rojaki!

V zalogi imamo

SVETO PISMO

(stare in nove zaveze)

Knjiga je krasno trdo vezana ter stane \$3.00.

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

Po široki cesti življenja

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

73

(Nadaljevanje.)

— Ali ne občutite odpora proti ženski, o kateri domneva svet, da je tako globoko padla? — je vprašala precenjen napeto. — Ali bi mogli pozabiti vse, kar bi stalo med nama v osebi Henrika? Vi, mož brez očitka?

Ugriznil se je v ustnico tako, da se je prikazalo par kapljice krvi.

— Tudi jaz sem nisem brez hibe, vsaj ne pred svojo vestjo in predno mi odgovorite, poslušajte najprvo mojo izpoved. Če bi bila najina krivda položena na tehtnico, bi kazala na obeh straneh enako težo. Oba sva grešila iz ljubezni.

V znamenje odpora je iztegnila roki proti njemu. rujem pred njim, — je rekel počasi in zamolklo.

Tedaj pa je bil dr. Šrat že na kolenih, kot da pričakuje odrešenja ali večnega pogubljenja iz njenih ust.

— Umril sem vašega moža zavestno, namenoma, da vas zavajam pred njim, — je rekel počasi in zamolklo.

Zakričala je ter zbežala od njega. Pri tem si je pokrila obraz z rokama. Nato pa se je vrnila ter mu položila roko na ramo.

— Doktor, premislite se, to ne more biti res! Sama sem bila navzoča ob smrti svojega moža...

— Jaz nisem niti blazen, niti mrlič, — je rekel ter dvignil črno glavo. Njegov obraz je bil bled in težko je dihal. — Seveda zveni nekoliko osterje kot je v resnici, a vest je sodnik, katerega ni mogoče podkupiti. Meni ni dala nobenega miru, čeprav sem skušal najti vsa mogoča opravičila.

— Povejte mi, — je rekla, tresoč se ter še vedno v dvomu, če govorite pri zdravi pameti.

Obrazložil ji je celi dogodek. Ko je končal, je sklonila ramena še bolj naprej, kot da nosi nevidno breme, ki je postalo vsled tega razkritja še dosti težje. Pokrila si je obraz z rokama ter zastekala:

— To je preveč, preveč!

— Nekaj časa je molčal.

Po kratkem odmoru pa je rekel:

— Ali je bila to res tako velika krivica?

Pričela si je viti roki.

— Če bi bil ostal živ, — mogoče bi bilo sedaj povsem drugače z menoj... Mučil me je dneve in leta, a vendar je bil moja opora pred svetom in samo seboj. Imela sem dolžnosti, za katere sem mogla pričezati v urah skušnjave in te dolžnosti so me vedno vzdržale. Kaj pa sem sedaj? Zapuščena, — sama, — ponižana in zdvojljena!

Počasi, kot razbit, se je vzravnaval dr. Šrat in Vera se je šele tedaj zavedla, kako kruta je bila.

— Doktor, prosim vas, ne bodite jezni name, ne vem več kaj govorim, — je prosila brez sapa ter je prišla za roko, kot da potrebuje oporo. — Tako strašno obupana sem! — Kaj ne, treba se je boriti proti svojim lastnim slabostim, a jaz sem le ženska, slabotna, neobojljiva ženska! — Meni se je iztrgalo srce iz prsi, — vera, zaupanje, ljubezen, — vse, vse je mrtvo v meni! Najhuje pa je, da ne razumem same sebe. Ljubezen vleče v prah, mesto da bi dvigala navzgor...

— Milostljiva gospa, — je skušal pomiriti njeno razburjenost. Žal mu je bilo zanjo, tako neizmerno žal, da je skoro pozabil na svojo lastno bol. Kako strašno je morala trpeti, kako zelo oddaljiti se od Vere, katero je poznal do sedaj!

Njeni lasje so bili razpuščeni, a ona ni zapazila tega. Konečno se je zasmejala ter rekla:

— Doktor, ali ste mogoče prišli radi mojega zdravlja? Ali pa me hočete mogoče opozoriti na to, da so razburjenja škodljiva? Kaj smem pričakovati in kaj naj še počnem na tem svetu? Jaz nisem narava, katero je mogoče potolažiti in lahko ljubi drugega, če ne more dobiti enega. Svoje celo srce sem mu dala, celo svojo ljubezen, čeprav se je protivil moj razum proti temu. — Če bi ga ne ljubila dosti, bi ne ostala tako nedostopna kot sem bila vedno! Ničesar drugega pa nisem mogla storiti, ker bi bilo to proti moji naravi. Vedno sem ostala njegova bodoča žena ter domnevala, da ne morem izgubiti svoje vrednosti. To ni bila nikakoli čednost, ponavljam vam, — temveč notranja naravna potreba, in če mi očita, ima mogoče prav, ker ne vem, kako mislijo moški o tem.

Vprašaje se je ozrla na obraz dr. Šrata ter stopila nato mehanično proti ogledalu, da spravi svoje lase v red. Sledil ji je instinktivno z očmi.

— Vi vprašujete le človeka iz velike množice, — je rekel s tresočim se glasom, — in ta množica gotovo ni kompetentna. Meni bi bilo pač vseeno. Prvo ne poniža v mojih očeh ženske, ki ljubi in drugo je ne dviguje. Merodajno je le to, kar vzraja od znotraj. — Zakaj pa ste dopustila, da vas družba brez odpora obsodi? Zakaj se niste borila za svojo pravico, za svoje dobro ime?...

Zalosten smehljaj je zaigral krog ustnice Vere.

— Kdo pa bi vrjel? — je vprašala ostro. — Vi mogoče, doktor, a vi ste pač edini. Bolelo me je, ker me je prezirala Hilda, a od drugih nisem mogla pričakovati ničesar drugega. Celotako sem pravična, da priznam, da bi bila mogoče prav tako neverna in trdosrčna v sobi če bi stala na njih strani in če bi stala na moji strani kak druga. Šega predpisuje kaj moramo storiti in česa ne in kdor pregreši, proti šegam, se mora pokoriti.

— Sedaj pa je dovolj, — je rekel dr. Šrat s staro energijo. — Treba je, da se opomorate od tega udara. Mlada ste še, pozabiti morate, kajti nobena stvar v življenju ni večna.

Ne da bi kaj odgovorila je zrla predse.

— Vera, — je rekel in njegov glas se je tresel, — pomislite, kaj pomenjate zame. — Ko pa je videl, kako se je stresla pri teh besedah, je nadaljeval: — No, sedaj je vsega konec.

— Med nama stoji krivda, to vem, a raditega ne umre ljubezen v mojem sreju, prav tako malo kot v vašem. Ne udajte se popolnoma obupu, ker on tega ne zasluži.

— Zleti se vam moram bedna, — to vem, — je rekla naenkrat, posegla z rokama v lase ter zastekala. — Meni pa je vseeno, le pustite me samo.

— Samo v takem stanju?

— Da, le na ta način morem uravnati svoje misli. Vsaka izgovorjena beseda pomenja zame muko.

Pokorno se je dvignil. Prav je imela, sama je morala ostati s svojo bolestjo, čeprav mu je bilo težko zapustiti jo sedaj.

— Ali mi hočete sporočiti, kdaj smem zopet priti?

— Da, — je rekla medlo.

— Kmalu!

Prikimala je.

Tedaj pa jo prijel za obe roki.

— Pomislite, kako silno bom trpel do takrat, mislite na to, da vas ljubim Vera.

Ozrla se je vanj.

— Ubogi mož, — je rekla s svojim starim, sladkim glasom, — Kako zelo boli to!

Naenkrat je stopila k njemu, se ga oklenila ter položila svojo glavo na njegova prsa. Kaj bi dal za to, da jo sme resnično objeti, a to je bilo za večno nemogoče. Pred njegovim nebom je stala krivda ter zrla nanj z očmi Lorenca Konrida.

V dežju se je napoti proti domu. Ni imel dežnika ter ni niti zapazil, da je postal moker. Neprestano je razmišljal o besedah Vere...

— Ali more biti ljubezen, katero imenujejo božanstveno, v resnici tako malenkostna? Če bi bila božanska, bi bila prenosljiva.

Globoko je vzdihnil.

(Dalje prihodnj.)

ANATOL KAMENSKI:

Pametna knjiga.

— Pojdite sem.

— Za vse na svetu ne.

— Nu, ako gora ne gre k Mohamedu...

— Ne smete, ne smete. Udarim vas...

— Saj to je že preneumno. Zakaj pa ne?

— Saj sem vam že rekla. Zato, ker sem nevesta.

— To ni nobeno pojasnilo. Saj ne pretendiram na konkurenco z vašim bodočim možem.

— Kaj bi pa radi od mene?

— Hočem, da me razumete. Zakon, rodbinsko življenje, najiskrenejša ljubezen med zakoncem nima nič skupnega z onim divnim poljem, kamor vas vabim jaz.

— Kakšno pa je tisto polje?

— Polje trenutnih občutkov.

— Lepo ime. Zakaj bi se ne pomenili o tej stvari z mojim ženom? Morda ga pa prepričate, da mi dovoli.

— Kaj me briga vaš ženin? Upam, da prepričam vas samo. Pojdite sem.

— Saj mi je tudi tu dobro. Kar govorite.

— Od daleč je mnogo težje govoriti o takih rečeh. Ako hoče človek prepričati drugega, ga mora držati vsaj za roko.

— Vsaj, pravite!... Zato pa neprestano posegajte čez to mejo...

— Trmasti ste, kakor vrag. Čujte: priseljal bi, da igrate komedijo. Ne izogibljate se me zato, ker je vam moja prisostnost neprijetna, marveč zato, ker imate napačne pojme o najlepših in najmoralnejših — zapomnite si dobro — najmoralnejših rečeh.

— Oho!

— Da, da. Morala je postala tako nesramna, da hoče vtakniti svoj nos tudi tja, kamor pod nebenim pogojem ne spada. Ali veste, da so naša čustva in gavori avtonomni? Saj vam ne govorim o čustvih, ki imajo svoj razvoj, svojo logiko in če hočete tudi svojo religijo, marveč o čustvih, ki lahko nudijo človeku radost v njegovi prvotni, rekli bi, najčistejši in najblagorodnejši obliki.

— To so paradoksi. To, kar vi tako lepo in sladko opevate, ni nič drugega kot razuzdanost. Prav to, kar ste zdaj omenili, imenujejo ljudje že davno razvrat. Ničesar novega niste povedali.

— Ne, motite se, povedal sem. Dal sem vam podlago, razumete, podlago, na katero lahko stopite enkrat za vselej trdno in ponosno in raz katero lahko zaključite vsakomur, tudi svojem bodočemu možu: "Proč od tod!" Da ne pozabim, — saj niti ne vem, da li ga ljubite.

— Kako naj vam rečem... Simpatičen mi je.

— Simpatičen? A kolena se šibe, v očeh se temni?

— Kaj? Kakšna kolena?

— Vaša kolena. Kadar se sestane, kadar se vas dotika.

— Ne.

Hura, hura!... Torej ste popolnoma svobodni. Torej o kaki nezvestobi napram ženinu ne more biti govora. On ne vznbuja v vas občutkov, — ergo si lahko poiščete naslado pri drugih. Čujte, nikar ne bežite od mene, dajti mi vendar roko... Čujte. Včasih se primeri, da dva človeka ne moreta živeti drugače kakor skupaj, da sta njuni duši polni medsebojnega razumevanja, vzajemnih skrbi... Da je ta duša brez smrti, ne nevarnosti nerazdružna za vsako polovico, je jasno... Včasih se pa pripeti eni teh dveh polovic, jo kaka bosa perica ob potoku ali kak rumunski muzikant z nedo-

stojno-steklenim pogl dom naenkrat pahne v brezno... V sladko, mameče brezno. Nikoli ne bom verjel, da v vašem življenju ni trenutkov, ko čutite nad seboj pošten in pravičen beg, kar si jih je človeštvo kaj izmislilo. Vzemimo kar tega Leonida Ivančiča... Saj ne morete, tajiti, da je vam bil pred zaroko z ženinom zelo všeč.

— Leonid Ivančič — Leonid Ivančič?... Čudno. Čisto sem pozabila da sploh živi. Pustite me.

— Kaj vam je?

— Zakaj ste omenili Leonida Ivančiča?... Mar je v tem vaša zvijača? Ali ste me hoteli ujeti na najbolj riskiranem spominu iz mojega življenja? In, naposled mi dovolite skromno vprašanje — kaj pa veste o njem?

— Vse. — Ko se je raznesla vest o vaši zaroki z drugim, mi je Leonid Ivančič vse povedal.

— Ah, tako torej. Torej morate tudi vedeti, da je bilo med nama zelo, zelo malo.

— Zame so dejstva brez pomena, pa naj bodo še tako gola. Med vama je bilo res zelo malo, tako malo, da niti omeniti ni vredno. Saj me razumete, kajne. Stena, španska ali zidana, vrata, miza, otomana skratka vse, kar spada v pošteno hišo, je v tem slučaju mnogo. Kaj je malo veste menda tudi sami. Zelo malo je pa še manj. Med vama je bilo torej zelo malo in to je v redu. Toda tu ne gre samo za dejstvo. Znamo mi je namreč še več. Vem, da ste se od prvega njegovega poljuba onesvestili.

— Da, priznam. Zato pa drugega ni bilo.

— Pač pa je bila neskončna obojnost.

— To ni ljubezen.

— Saj ne pravim, da je ljubezen. Sicer pa — kaj je prav za prav ljubezen? Povejte mi vi, ki se sklicujete na njo? Mar je ljubezen petošolsko opevanje lune in posjega lajanja Mar morete trditi, da ljubi dekletce, ki se niti ne zaveda, da je ženskega spola? Ali pa imenujete ljubezen tisto, kar čuti v svojem izmozganem sreju starček, ki je vaju svoje življenjske družice kakor divnava ali nočne srajce, kar pa je v resnici samo produkt dolgoletnega skupnega življenja? Meni se zdi, da ljubi človek samo takrat, kadar govori v njem naravni nagon.

— Ah, Bože moj! To je nezno. — To je nekaka past... Saj niti sama ne vem, kaj se godi z menoj. Popolnoma ste me zmešali... Pojdite, pojdite, ne morem vas več poslušati. Tu je strašno soparno. Diši pa nekakih rožah. Pa vendar niste parfimirani? Sovražim parfum, ker vznbuja pohotnost. Parfum me sili priznati, da govorite resnico... Kaj naj storim?... Kaj pomeni vse to?... Kaj naj počnem?

— Uklonite se logiki mojih besed.

— Res?

— Da, da, da... To bo sen, trenutni praznični sen; v katerem vam ne bo treba nikomur odgovarjati za svoja dejanja... Mili.

— Čakajte, stojte... Gospodična. Halo, gospodična... Vendar že enkrat 3-11-37... Da, da, Leonid Ivančič? Lenja? Ste me pozna? Kar nadokrat sem se spomnila vas. Prijelo me je in morala sem se spomniti... Ne, to je pa že od sile! Da vas le sram ni! Zakaj ne odgovarjate?... Kaj vas briga moj ženin. Ženin je eno, vi pa drugo... Kaj res ne razumete mojega razpoloženja? Zelo opredeljeno razpoloženje: Erosova krila... Nikar se ne jezite...

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užaljena. Tembolj — kar hitro pridite k meni... Seveda, takoj. Knjiga je že vzela klobuk... Ze odhaja... Ne svidenje, na svidenje... Ne, ne. To ne velja vam, marveč knjigi... Da, pojdite no, presedate mi že... Lenja, mili, ali pridete? Seveda, takoj, nemudoma... Mili, mili, mili.

Kakšna mistifikacija? Svoje naziranje sem spremenila, to je vse. Pod vplivom nekega... neke... neke pametne knjige... Naslov! Ne spominjam se kako se imenuje ta knjiga... Čakajte zdi se mi, da je knjiga užal